

Rasmus Hansen: Jeg skal gøre opmærksom paa, at jeg vistnok er enig med den ærede Ordfører for Toldloven. Han har gjort noget lignende gældende ved 1ste Behandling, idet han viste os, at Sukkerfabrikkerne ikke behøvede at raffinere Roesukkeret, det kunde gaa lige ud i Forbruget, og at der saaledes gik over 50 Mill. Pund ud om Aaret. Jeg er derfor absolut sikker paa, at jeg har Ret, og jeg synes, at vi ikke skulde gaa hen nu og stille disse forenede Sukkerfabrikker endnu mere gunstigt, end de allerede ere stillede. Deres Aktier staa nu i 175, og de give et Udbytte, der er mageløst, der er et Nettooverskud paa over 4 Mill. Kr. aarlig, og desuden kunne de udbetale i Tantieme alene til Administrationen 146,000 Kr. De have en Aktiekapital og en Grundfond paa mange Mill. Kr., saa jeg synes ikke, der er nogen Grund til, at vi skulde give et saadant Selskab, der beskatter hele Befolkningen, Magt til i endnu højere Grad at beskatte Befolkningen. Det vil nemlig i Virkeligheden blive Tilfældet. De to Ændringer, der ere stillede her til Toldloven, og som gaa ud paa, at Tallet 94 skal forandres til 86, ville bevirke, at vore Sukkerfabrikker i langt højere Grad end tidligere ville blive eneherkende paa det danske Sukkermarked. Det er saa absolut givet, fordi Sukkeret for at faa Lov til at gaa ind til de private Raffinaderier skal være under en Polarisation af 86, og saa daarligt Sukker gives der næsten ikke.

Chr. Reventlow: Jeg maa begynde med at gøre den meget ærede Formand opmærksom paa, at jeg kan hverken blive helt eller halvt færdig inden Kl. 4.

Naar man læser den foreliggende Udvalgsbetænkning igennem, ser man det Særsyn, at et uhyre Flertal har dannet sig, at radikale og moderate, Reformparti og Socialdemokrati have fundet hverandre, alt er løbet sammen. Vi staa her overfor en Kolos. Det vil efterhaanden vise sig, om det ikke er Kolossen med Lerfødderne. Det forekom mig allerede, da jeg hørte det ærede Medlem for Saksøbing, at han ligesom følte Grunden vakle under sig, baade den almindelige saglige Grund og den lollandske Grund, og det kunde jo være, at det samme Fænomen, efterhaanden som vi trænge dybere ind i det foreliggende Forslag, vil vise sig ogsaa at kunne faa Indflydelse paa andre af dem, der udgør dette Flertal.

Det maa sikkert erkendes, at der frembyder sig talrige Vanskeligheder ved at

naa til en tilfredsstillende Løsning af Sukkerpørgsmaalet, især naar denne Løsning skal foretages paa en helt anden Beskatningsbasis end den, der i Øjeblikket er gældende. Statskassen, der paa dette Spørgsmaal er interesseret med henved 5 Mill. Kr., kræver status quo opretholdt. Konsumenterne skulde gerne, om det var muligt, have nogen Lettelse, og Producenterne ikke gaas for nær. Men hertil kommer, at Producenternes Interesser ikke ere ganske ensartede. Der findes rene Raffinaderiinteresser og rene Roedyrkerinteresser, blandede Raffinaderi- og Roedyrkerinteresser og endnu flere Kombinationer af Interesser. Af den samlede Beskyttelse, der skal gives her, skulde gerne hver Part have sin Del. Men den Del, der gives den ene Part, kan ikke gives uden at tages fra de andre Parter. Og tilsammen skulde de gerne have saa meget, at de store danske Erhverv paa dette Omraade ikke enten ødelægges eller stilles ganske ud i det blaa.

Stillet ganske ud i det blaa ville de i Virkeligheden blive, hvis man reducerer Beskyttelsen stærkt med en Tiltrædelse af Brysseler-Konventionen for Øje, og det saa viser sig, at denne Konvention ophæves, og man atter staaer over for de Tilstande, man har haft i tidligere Tid, og det er der jo ikke ringe Udsigt til. Principielt kan jeg derfor slutte mig til det af et Mindretal i Toldudvalget stillede Forslag om, at Reformen udsættes, til det til Efteraaret viser sig, om Brysseler-Konventionen skal vedblive at bestaa eller skal forjaa.

Imidlertid kan man godt drøfte Sagen og undersøge, om en Løsning kan findes under Forudsætning af, at en Tiltrædelse af Brysseler-Konventionen bliver mulig, skønt Danmark, som Stillingen er, i Virkeligheden vistnok ikke vil faa Spor af Fordel af sin Tilslutning til Konventionen. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at Regeringsforslaget og Udvalgsforslaget, som det foreligger, ikke indeholder noget som helst Værn overfor de Lande, der staa udenfor Brysseler-Konventionen, f. Eks. Rusland, hvorfra der kan ventes en stigende Produktion. Det menes, at man i Rusland det sidste Aar har produceret 1000 Mill. Pd. Sukker mere end sædvanlig, og det første, der der vil ske under rolige Forhold, er Indførelse af Landbo-reformer, og disse ville kunne afføde en uhyre Forøgelse af Sukkerproduktionen i dette Land. Denne Produktion støttes af skjulte Eksportpræmier, og for denne Pro-